

ОСБЛИВОСТІ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ

Радецький Андрій

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
спеціальність 014 Середня освіта (Географія), *(Україна)*

Житомирського державного
університету імені Івана Франка

Яковлева Валентина,

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри екології та географії
Житомирського державного
університету імені Івана Франка, (Україна)*

Реформа нової української школи вимагає постійного запровадження сучасних технологій навчання й оцінювання в освітній діяльності, а контроль знань учнів є досить важливою частиною навчальних досягнень школярів, тому йому надається досить велике значення. Останнім часом, все більш широко для контролю знань використовується – тестовий метод контролю навчальних досягнень учнів. Тестовий контроль, як форма контролю досить популярна в європейських країнах, в останні десятиліття активно та успішно використовується в Україні. Науковці та методисти доводять, що тестовий контроль навчальних досягнень учнів відповідає вимогам кількісного та об'єктивного виміру знань, умінь та навичок учнів. Актуальність тестового методу контролю навчальних досягнень учнів диктується й уведенням ЗНО як підсумкової атестації випускників шкіл. На сьогодні у практиці навчання географії широко використовується прийом тестового контролю результатів навчання з його різними видами. Цей прийом є досить універсальним, оскільки застосовується для всіх методів, видів, форм і більшості способів контролю знань учнів, а також як додатковий інструмент використання значного числа інших прийомів цього контролю. [4].

Тестовий контроль допомагає здійснити індивідуальний контроль учня та мобільно керувати навчально-виховним процесом. Також тестовий контроль вважається найбільш об'єктивним методом при оцінюванні. Очевидно, що необхідно не тільки більш широко та активно використовувати тестові методи, а й

розробляти методичний матеріал, який допомагав би при складанні тестових завдань. Розробка системи тестування – це складний процес, який вимагає високого рівня професійної підготовки в галузі теорії тестових завдань. В школах учителі географії використовують тестові запитання і завдання для проведення попереднього, поточного, тематичного й підсумкового контролю знань, здебільшого створюючи їх самотужки. Утім, слід зазначити, що при цьому не завжди враховуються вимоги теорії тестування до проектування таких запитань і завдань, а отже, проблема аналізу витоків і теоретичних засад тестового контролю залишається актуальною. [1].

Тестування є найбільш ефективним методом контролю підготовленості учнів, що забезпечує оперативність і об'єктивність процедури контролю й оцінювання. Практика його використання показує, що він більш швидко, повно та об'єктивно виявляє ознаки сформованості професійних знань та умінь у кожного учня зокрема [2].

Вибір і розмаїття форм завдань залежить від мети тестування, змісту, технічних можливостей і від рівня підготовленості викладацького складу в галузі теорії і методики тестового контролю знань учнів. У свою чергу, кожна з названих форм завдання дозволяє відобразити специфічні для неї елементи змісту контрольного матеріалу. Тому доцільно використовувати всі види тестів залежно від мети контролю. [3].

Отже, в процесі навчання географії вчитель використовує певну вибірку тестових завдань з метою проведення попереднього, тематичного, поточного, підсумкового контролів. Для цього зміст тесту кожного виду контролю потрібно скомпонувати із завдань, що входять до базової програми відповідно дидактичних цілей та обсягу матеріалу, який повинен бути проконтрольований.

Список літератури

1. Байбара Т. М. Методика навчання природознавства в початкових класах : навч. посіб. Т. М. Байбара. К. : Веселка, 2018. – 334 с.
2. Волощенко О., Козак О., Остапенко Г. Я досліджую світ. Формувальне оцінювання. 2 клас. К.: СВІТИЧ, 2019. 80 с.
3. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи. Київ: МОН України, 2016. 40 с.

4. Нова українська школа: poradnik dla vchytelja Pid zag. red. Bibik N. M. K.: TOB «Vydavnychij dim «Plyady», 2017. S.119-120.